

MARTTI LUTHER

Usko ja teot

Tämähän on meidän opetuksemme tärkein kohta, että me opetamme ja tunnustamme henkilön olevan Jumalalle mieluinen ennen hänen tekoansa. Ei henkilö tule vanhurskaaksi vanhurskaasta teosta, vaan teosta tulee vanhurskas ja hyvä vanhurskaan ja hyvän henkilön tähden. Sen juuri tekstimme (1 Moos. 4:4-5) osoittaa. Koska nimittäin Jumala katsoo Aabelin puoleen, ja koska hän ei katso Kainin puoleen, hän ei siitä syystä katso tämän uhrilahjan puoleen. Tämän ajatuksen teksti osoittaa selvästi oikeaksi eivätkä vastaansanojat voi sitä kieltää. Näistä sanoista seuraa johdonmukaisesti se oikea ja selkeä päätelmä, että Aabel on ollut vanhurskas jo ennen tekoaan ja että teko on ollut mieluinen henkilön tähden, ei henkilö tekonsa tähden. Niinhän vastustajamme väittävät, että ihminen tulee vanhurskaaksi teosta eikä yksin uskosta.

Mainitsemallani tavalla on tätä tekstiä katsellut Hebrealaiskirjeen kirjoittaja sanoessaan: "Uskon kautta uhraasi Aabel Jumalalle paremman uhrin kuin Kain." Näillä sanoilla hän saakin

todistuksen siitä, että hän oli vanhurskas Jumalan antaessa todistuksen hänen lahjastaan. — — —

Tämä Pyhän Raamatun kohta puhuu siis siitä, mikä on meidän oppimme vanhurskauttamisesta. Onhan välttämätöntä, että ihminen on vanhurskas ennen kaikkia tekoja ja että Jumala hyväksyy hänet ilman mitään tekoja vain armon tähden, jonka usko ottaa vastaan. Eihän usko vanhurskautta jonkinlaisena tekona, vaan siitä syystä, että se ottaa vastaan Kristuksen tarjoaman armon. Tässä uskossa Jumalan armahtavaisuuteen oikea Kirkko astuu esiin nöyrästi tunnustaan syntinsä ja arvottomuutensa, minkä se toivoo Jumalan antavan anteeksi Kristuksen tähden.

Teot, jotka sitten seuraavat, ovat tavallaan todisteita tästä uskosta ja ovat Jumalalle mieleen, eivät sinänsä vaan uskon eli uskovan henkilön tähden.

Kirjasta Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 1-7, Hämeenlinna 2004, s. 245-247. Suomennos Heikki Koskenniemi. Otsikko toimituksen.

Lokakuu 2011

Kuinka yksin olemme uskonpuhdistuksen asialla

Selkeällä puhtaalla luterilaisuudella ei ole ulkopuolellamme paljoakaan kannatusta. Sen olemme saaneet kokea tunnustuksellisen luterilaisuuden puolestapuhujina seurakuntiemme lähes yhdeksänkymmenen vuoden ole-massaolon aikana. Tämä on näkynyt kansankirkollisten suhtautumisessa meihin joitakin sängen harvinaisia poikkeuksia lukuun ottamatta. Tun-nemme olevamme “kuin mikäkin maailman tunkio, kaikkien hylkimiä” (1 Kor. 3:13). Asenteet eivät näytä suuresti muuttuneen, vaikka kansankirkon nykyinen alamäki on epäuskoistenkin havaittavissa. On enenevässä mää-rin selkeästi nähtävissä tämän Raamatun sanan toteutuminen: “Vähäinen hapatus hapattaa koko taikinan” (Gal. 5:9).

Väärä oppi on hapattanut kansankirkon paitsi yleisellä päätöksenteon ja hallinnon tasolla, myös yksilötasolla. Lisääntyvää poikkeamista Kristuk-sen Kirkon opista tapahtuu myös niissä, jotka syyttävät meitä rinta-makarkuruudesta ja sanovat kirkon sisällä taistelevansa oikean opin puo-lesta. Sen vaikutusta voidaan todeta esimerkiksi opinkohdissa Raamatun erehtymättömyydestä ja arvovallasta, luomisesta, Kristuksen persoonasta, vanhurskauttamisesta, armonvälineistä, pelastuksen omistamisesta ja vii-meisistä tapahtumista, itse asiassa joka opinkohdassa. Viimeaikaiset kan-sankirkon kiistakysymykset ovat ääri-ilmiöitä. Niiden suuri vaara on siinä, että ne helposti peittävät kansalta alleen erimielisyydet kristinuskon kes-keisissä kysymyksissä ja antavat oikeassa olemisen vaikutelman niistäkin, jotka ovat harhassa muissa perusteita koskettavissa asioissa.

Kansankirkon papisto on laajalla rintamalla evankelistakin papistoa myöten omaksunut raamattukritiikin ja asettanut Pyhän Raamatun sijaan

ihmisen turmeltuneen järjen ja viran arvovallan Jumalan sanan paikalle. Harvinaisia ovat ne teologit, jotka tunnustavat suoraselkäisesti Raamatun erehtymättömyyden ja alistuvat sen opetukselle luomisoppia myöten.

Järjen ylivalta merkitsee yritystä työntää Jumala valtaistuimelta. On nohtunut Herran sana: "Minä, Herra, se on minun nimeni, minä en anna kunniaani toiselle enkä ylistystäni epäjumalille" (Jes. 42:8). On parannuksen teon aika. Muuten käy kuin Nooan ajan epäuskoisten, jotka eivät uskoneet Nooan saarnaa. Herra Kristus ilmestyi heille kirkkaudessaan ja piti heille tuomion saarnan. Saman saarnan tulevat kuulemaan tämänkin ajan luopiot, elleivät tee parannusta.

Mitä luomisoppiin tulee, niin monien teologien halu ymmärtää luomiskertomus ja ihmiskunnan alkutaival toisin kuin se on kuvattu Ensimmäisessä Mooseksen kirjassa, nousee evolutionistisesta maailmankäsityksestä. Luther-säätiön Pyhäkön Lamppu -lehdessä (3/2011) Anssi Simojoki vetoaa hämärän kantansa puolesta Hermann Sasseen. Tämä oli saanut saksalaisen yliopistomaailman teologisen koulutuksen ja oli omaksunut sen asenteen Raamattuun. Hän oli parhaimmillaan dogmihistorian alalla, mutta varsinainen dogmaatikko hän ei ollut. Sasse ei hyväksynyt kuuden päivän luomista, ja Raamattu oli hänelle ongelma lähes koko hänen elämänsä ajan. Hän ei käsittänyt vähäisen hapatuksen tuhoisaa merkitystä, ja hänen hyvää tarkoittava työnsä Australian luterilaisten yhdistämiseksi koitui tunnustuksellisen luterilaisen kirkon häviämiseksi sillä mantereella. Inspiraatiokysymyksessä Sasse sivuutti selkeät opin sijaintikohdat ja vetosi arvoituksellisesti vähemmän selkeisiin kohtiin, jotka eivät suoranaisesti käsitelleet asiaa. Simojoki käyttää luomisopissa samaa metodologiaa. Siitä, mitä hän kirjoittaa, on tietysti ensi sijaisesta vastuussa julkaisija.

Luther-säätiö on syntynyt kansankirkon sisäisenä liikehdintänä. Se ei ole missään vaiheessa ottanut STLK:hon yhteyttä. Antamansa kuvan perusteella sillä ei ole edellytyksiä eikä ilmeisesti haluaakaan kulkea luterilaisen uskonpuhdistuksen tietä. Se näyttää jähmettyvän naispappeuden vastustamisilmiöksi ja kulkee muussa virkaopissa omia romanisoivia teitään. Sillä on muitakin vakavia opillisia ongelmia, esimerkiksi Kristuksen jumaluuden käsittämässä (Ks. Matti Väisänen, Pyhä evankeliumi Roomalaiskirjeessä I, s. 43 s.). Kysymme: Miksi puhtaan, koetellun luterilaisen opin taakse eheästi asettuminen ei kiinnosta? Miksi vääriä oppeja ei torjuta?

Joudumme myös kysymään: Löytyykö mistään sellaisia, jotka haluivat tunnustautua kanssamme samaan rintamaan?

Markku Särelä

Luterilainen tunnustus ja rauha Jumalan kanssa

Uskonpuhdistus ja sen myötä luterilainen tunnustus syntyivät pääasiassa oikean vanhurskauttamisopin tähden. Oppi syntien anteeksiantamuksesta yksin Kristuksen tähden oli hämärtynyt. Uskonpuhdistaja Martti Luther tarttui erityisesti tähän asiaan ja opetti uskonopin pääkohtana syntien anteeksisaamista uskossa Kristukseen ilman lain tekoja. Tämä opetus tuo mukanaan myös Jumalan rauhan.

Väärät opit eivät anna rauhaa

Ihminen on luonnostaan lakihenkinen. Uskonpuhdistuksen aikana tämä näkyi muun muassa siinä, että ihmisiä kehoitettiin turvautumaan aneisiin ja hyvitystöihin, jotta saisivat turvaa Jumalan edessä.

Tekoihin turvautuminen on ihmisen luontaista uskonnollisuutta tänäkin päivänä. Joku etsii rauhaa oman järkensä päätöksistä seurata Kristusta. Toinen ajattelee saavansa rauhan, kun voi tehdä entistä enemmän hyvää ja välttää pahan tekemistä. Tällaiset asiat eivät kuitenkaan sielua auta, sillä niihin ei liity syntien anteeksiantamuksen lupasta.

Oikea oppi antaa rauhan omalletunnolle

Jumalan sanan ja luterilaisen opin pääkohta on Kristus syntien anteeksiantajana. Tämä opinkohta on kaiken perustus ja sitä tulee ihmisille opettaa uskon syntymiseksi ja Jumalan rauhan saamiseksi.

Apostoli Paavali opetti, että niin kuin Aabrahamille luettiin usko vanhurskaudeksi, niin tänäkin päivänä ihminen pelastuu yksin uskon kautta Kristukseen. Luterilainen tunnustus teroittaa, että tämä ja vain tämä oppi tuo omalletunnolle rauhan: ”Tämä on se Paavalin totuudenmukainen, yksinkertainen ja oikea mielipide, jossa hurskaille omilletunnoille on tarjona mitä parhain lohdutus ja jossa Kristuksen kunnia kirkastuu, sillä hän, Kristus, on annettu meille sitä varten, että meillä hänen kauttaan olisi armo, vanhurskaus ja rauha.” (Augsburgin tunnustuksen puolustus, IV, 285)

Kimmo Närhi

+++

Vielä tunnustuksemme lausuu: ”Vastustajiemme oppi jättää omattunnot epävarmuuden tilaan, niin ettemme milloinkaan voi saavuttaa pysyvää rauhaa, koska laki lakkaamalla syyttää meitä, hyviä tekoja tehdessämmekin. Ainahan liha himoitsee Henkeä vastaan. (Gal. 5:17) Miten siis voisi omatunto uskoa vaille nauttia rauhaa näissä oloissa, jos se luulee, että ihmisen on alettava kelvata Jumalalle omien tekojensa tähden, ei Kristuksen tähden. Minkä teon se voi löytää sen vertaisen, että sillä varmasti ansaitaan iankaikkinen elämä - jos nyt kerran toivo on perustettava ansioiden varaan. Näitä epäilyksiä vastustaakseen Paavali sanoo: Koska me siis olemme uskosta vanhurskautetut, niin meillä on rauha. (Room. 5:1) Meidän tulee varmasti päätellä, että meille Kristuksen tähden lahjoitetaan vanhurskaus ja iankaikkinen elämä. Ja Aabrahamista hän sanoo: Hän uskoi toivoen, vaikka ei toivoa ollut. (Room. 4:18)” (TK 1990, s. 137, Puolustus 311–320.)

Rauha Jumalan kanssa

Kristuksen tekemä

Johanneksen evankeliumin 20. luku kertoo meille, että Jeesuksen opetuslapset olivat koolla huoneessa, ovet lukittuina juutalaisten pelosta. He todennäköisesti ajattelivat, että heidän Herransa ristiinnaulitsemisen kauheudet olisivat pian heidänkin kohtalonsa. He olivat pelon vallassa. Jeesus tuli ja seisoi heidän keskellään. Hän sanoi heille, “Rauha teille!” Hän näytti heille kätensä ja kylkensä. Opetuslapset olivat iloisia, kun he näkivät Herran. Niin Jeesus sanoi heille jälleen: “Rauha teille! Niin kuin Isä on lähettänyt minut, niin lähetän minäkin teidät” (Joh. 20:19–21).

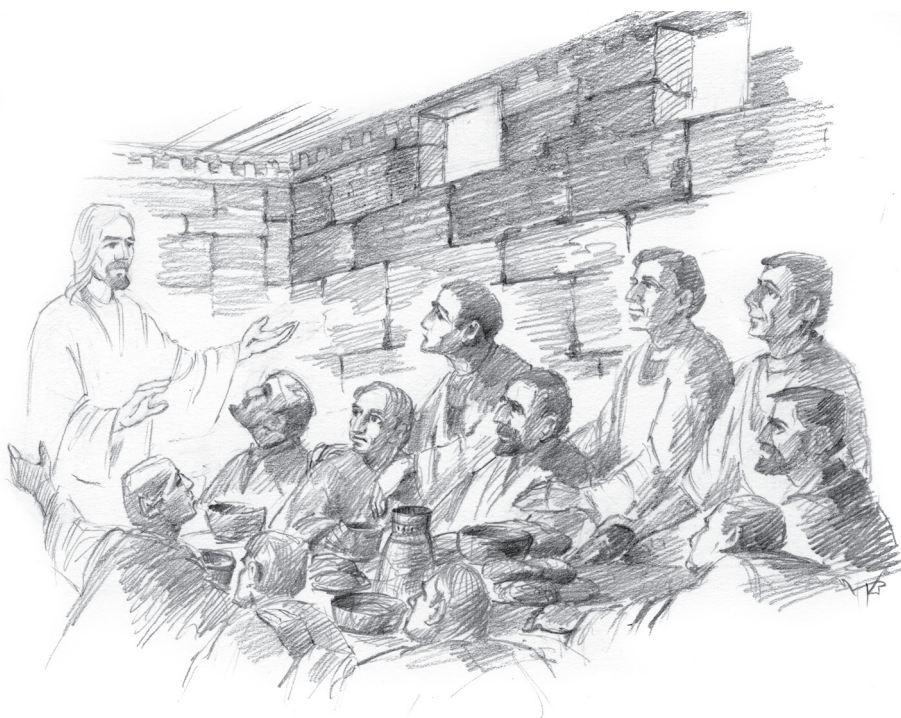
On mielenkiintoista, että mikään ei ollut muuttunut sen huoneen ulkopuolella, jossa opetuslapset olivat koolla. Oli vielä pimeää, juutalaiset ja heidän johtajansa olivat yhä vihaisia, ja kenties he olivat päättäneet tehdä opetuslapsille saman, mitä he olivat tehneet heidän Herralleen. Huoneen ulkopuolella mikään ei ollut muuttunut. Mutta huoneen sisällä oli Jeesus. Hän yksinkertaisesti puhui rauhan sanoja, ja opetuslapset saivat tämän rauhan. Se oli heidän, heillä oli se varmasti omanaan. Tämä rauha myös teki heille mahdolliseksi lähteä tuosta huoneesta ja julistaa

Kristusta ja hänen rauhaansa kuolevalle maailmalle.

Miten Jeesuksen rauhan sanat saattoivat vaikuttaa niin vahvan muutoksen opetuslapsissa? Se johtui siitä, että “... Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa eikä luenut heille heidän rikkomuksiaan, ja hän uskoi meille sovituksen sanan” (2 Kor. 5:19). Jeesus oli täysin voittanut synnin, kuoleman ja perkeleen vallan. Kun kaikki vihollisemme on varmasti voitettu, meillä on rauha. Ja vielä enemmän, meillä on rauha Jumalan kanssa. Hän ei ole vihainen meille. Kristuksen kautta Jumala teki sovinnon koko ihmiskunnan kanssa ainokaisen Poikansa kuoleman kautta. Itse asiassa hän teki tämän, kun me olimme vielä syntisiä (Room. 5:8) ja vaikka me olimme tämän maailman henkivaltojen orjia (Gal. 4:3).

Evankeliumin ilmoittama

Jumala saattaa rauhansa tiedoksi meille evankeliumin saarnan välityksellä. “Kuinka suloiset ovat vuorilla ilosanoman tuojan jalat, hänen, joka julistaa rauhaa, ilmoittaa hyvän sanoman, joka julistaa pelastusta, sanoo Siionille: ‘Sinun Jumalasi on kuningas!’” (Jes. 52:7.) Meidät on sovitettu

armollisen Jumalan kanssa, meidän Jumalamme kanssa, Jeesuksen Kristuksen kautta.

Omistetaan uskolla

Jumala haluaa, että jokaisella on tämä rauha. Tämä rauha tehdään omaksemme syntien anteeksisaamisen kautta Jeesuksen Kristuksen tähden. “Koska me siis olemme uskosta vanhurskaiksi tulleet, niin meillä on rauha Ju-

malan kanssa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta” (Room. 5:1). Aivan kuten Jeesus meni sisään pelokkaiden opetuslasten huoneeseen ja antoi heille rauhan, Jeesus on astunut meidän sydämiimme syntien anteeksisaamisen kautta. Hän hallitsee ja elää sydämissämme rauhansa kanssa (Fil. 4) kunniaakkaan Sanansa välityksellä, jota me kuulemme saarnattavan.

Edward Brockwell

Tehkää parannus

Kristillisessä julistuksessa esiintyy usein kehoitus parannuksen tekemiseen. Kyse on uskon kannalta hyvin keskeisestä asiasta. Siksi meidän on tärkeää tietää, mitä parannus tarkoittaa.

Mitä parannus on?

Uuden testamentin alkukielen parannusta tarkoittava sana merkitsee kirjaimellisesti 'mielen muuttumista'. Parannus on ensisijaisesti ihmisen sydämessä tapahtuva muutos. Ihmisen tekojen muuttuminen paremmaksi on tämän seurausta.

Luterilaisten Tunnustuskirjojen mukaan parannukseen kuuluu kaksi osaa. Ensimmäinen on katumus eli synnistä johtuva omantunnon ahdistus. Toinen on usko, joka luottaa siihen, että synnit annetaan anteeksi Kristuksen tähden. Uskosta seuraavat hyvät teot ja elämän parantaminen.

Ihminen ei voi tehdä parannusta omalla voimallaan. Mielenmuutoksen saa aikaan Jumalan sana: Jumalan lain kuuleminen synnyttää synnintunnon ja katumuksen. Evankeliumin kuuleminen synnyttää uskon anteeksiantamukseen Jeesuksen tähden.

Mistä on tehtävä parannus?

1. Epäuskosta uskoon. Parannus on tehtävä epäuskosta uskoon. Parannuksen ensimmäinen osa toteutuu, kun ihminen tulee Jumalan sanan vaikutuksesta tietämään, että epäusko on Jumalaa vastaan rikkomista eikä epäuskoinen voi pelastua. Toinen osa toteutuu, kun evankeliumi synnyttää ihmisessä uskon syntisten Vapahtajaan, Jeesukseen. Parannus epäuskosta uskoon on koko uskonelämän lähtökohta. Kaikki muu parannuksen tekeminen on sen seurausta.

2. Harhoista totuuteen. Parannus on tehtävä myös harhoista totuuteen. Jumalan sana on pyhä. Se on myös äärimmäisen tärkeä, koska se välittää meille pelastuksen. Siksi jokainen Jumalan sanan vastainen harhaoppi on loukkaus Jumalaa vastaan ja vaarallinen pelastukselle. Jeesus on kuitenkin sovittanut myös väärän opin synnin, joten syntinsä tunteva saa turvautua hänen varmaan anteeksiantamukseensa. Jumalan armon uskomisen seurausena on harhaopin hylkääminen.

3. Kaikista synneistä. Parannusta ei ole tehtävä vain tietyistä synneistä, vaan kaikista synneistä. Kaikki synti on Jumalaa vastaan rikkomista ja piittaamattomuutta hänestä. Me teemme syntiä joka päivä, ja siksi meillä kaikilla on koko ajan aihetta tehdä parannusta synneistä jumalanpelkoon. Se tapahtuu, kun jatkuvasti sydämessämme tunnustamme itsemme syntisiksi Jumalan edessä ja turvaudumme lakkauttamatta hänen armoonsa. Tämä toteutuu uskovan elämässä jatkuvasti, mutta aivan erityisellä tavalla jokaisessa jumalanpalveluksessa, jossa tunnustamme syntimme ja saamme kuulla Jumalalta synninpäästön.

4. Jatkuva parannus jumalanpelossa. Kun tunnemme oman syntisyytemme ja Jumalan armon, pysymme oikeassa jumalanpelossa eli nöyrässä kunnioituksessa ja rakkaudessa Jumalaa kohtaan. Näin elämä uskossa on jatkuvaa parannuksessa elämistä. Se on jatkuvaa kasteen armoon palaamista, jossa meidän syntinen vanha ihmiskemmemme hukutetaan joka päivä kasteen veteen ja jumalaapelkävä uusi ihminen nousee sen sijaan ja vahvistuu arnessa.

Vesa Hautala

Raamattu elämän ja opin ylin ohje Kristuksen Kirkossa

1. Jumalan sana meille

Kristittyjen ei tarvitse arvuutella, mikä on Jumalan tahto heitä kohtaan. Jumala on ilmaissut sen meille sanassaan eli Raamatussa. Raamatun pääviesti meille syntisille on: Kristus “on alttiiksi annettu meidän rikostemme tähden ja kuolleista herätetty meidän vanhurskauttamisemme tähden” (Room. 4:25). Jokainen tähän sanaan turvautuva on Jeesuksen oma ja hänen Kirkkonsa jäsen. Raamatun kautta taivaallinen Isämme puhuu meille henkilökohtaisesti.

2. “Ei yli sen mikä on kirjoitettu”

Jumala haluaa, että pysymme siinä, minkä hän on ilmoittanut. Mikään ei saa mennä sen edelle tai tulla sen lisäksi. Tässä Jumalaa motivoi rakkaus meitä kohtaan. Hän haluaa viedä meidät taivaaseen käyttäen siihen ehyitä välineitä: kovaa lakia ja suloisia evankeliumia. Näiden lisäksi hän on antanut lukuisia kehotuksia, jotka varjelevat meitä kristittyjä uskon vaelluksellamme. Jos Raamatun ilmoituksen jostakin kohdasta joustetaan, koko oppi turmeltuu samalla. Ei ole sattumaa, että kirkot, jotka ovat luopuneet joistakin Jumalan käskyistä miellyttääkseen maailmaa, vaikenevat myös suuressa määrin evankeliumista. Koko korttitalo romahtaa, kun otetaan yksi tärkeä kortti pois.

3. Nöyrä henki Jumalan sanan edessä

Tarvitsemme nöyryyttä Jumalan sanan edessä. Jokainen syntinen luulee tietävänsä paremmin kuin Jumala, mikä hänelle on tarpeellista. Siksi jokaisella on kiusaus poiketa Jumalan tahdosta. Synnissä hän on kyse juuri tästä. Jos ylpeydessämme paadutamme itsemme, joudumme iankaikkiseen kadotukseen. Tarvitsemme kipeästi sitä, että Jumala murskaa laillaan uskon itsemme ja johdattaa meidät evankeliumillaan riippumaan yksin armossa, jonka Jeesus on meille hankkinut. Samalla ymmärrämme, että meidän syntisistä ajatuksistamme ja haluistamme ei ole ohjaamaan Kristuksen kirkkoa. Tarvitsemme siihen Jumalan oman ilmoituksen, hänen pyhän sanansa. Kiitos Jumalalle, että hän on antanut meille sanansa, jossa hän on itse läsnä siunaamassa meitä ja ohjaamassa Kirkkoon sen matkalla kohti taivasta!

Mika Bergman

Nuoren kannattaa mennä uskonpuhdistuksen alkulähteille

1. Lutherin opetuksista löytyy eväitä nuoren elämään

Martti Luther on varmasti jokaiselle meistä tuttu henkilö. Varmaan muistatte ainakin sen, että hän oli munkki, mutta kun hänelle kirkastui evankeliumi, hän hylkäsi munkkiutensa ja aloitti luterilaisen uskonpuhdistuksen. Kun Luther eli munkkina, hän joutui käymään läpi omantunnon tuskia. Jumalan laki painoi häntä. Kun hän sitten sai lohdun evankeliumista, hän oli aivan erityisellä tavalla kykenevä auttamaan myös muita, jotka olivat ahdistettuja.

Luther lohduttaa ihmisiä yhä kirjoituksiensa kautta. Lutherin teokset ovat edelleen ajankohtaisia. Suosittelemme, että tutustutte esimerkiksi Vähä katekismukseen ja Isoon katekismukseen! Niissä Luther käsittelee omalla persoonallisella tyylillään kattavasti kaikkea, mikä on olennaista kristillisessä uskossa ja elämässä. Hän käy läpi monia kiinnostavia kysymyksiä, esimerkiksi: Mikä merkitys kasteella on kristityn päivittäisessä elä-

mässä? Miten kristitty voi palvella Jumalaa arjessa? Saako kristitty vannoa?

2. Tunnustuskirjat tuovat valoa myös nuorille moneen uskonnoksymykseen

Lutherin katekismukset olivat niin merkittäviä, että ne päätettiin ottaa osaksi Tunnustuskirjoja, jotka ilmestyivät ensi kerran vuonna 1580. Tunnustuskirjat ovat todella suuri teos ja ajatus niiden lukemisesta voi tuntua raskaalta. Niiden sisältö on kuitenkin täyttää kultaa. Monet lukevat niitä päivittäin omaksi hartaudekseen. Tunnustuskirjat käyvät hyvin monipuolisesti kristillistä oppia läpi, mutta ne eivät tee sitä kuivasti ja järkeen vedoten, vaan eri aiheiden käsittelyä ohjaa aina rakkaus evankeliumiin ja sen tärkeyden korostus. Tämän takia uskon, että tunnustuskirjojen lukeminen on erittäin hyödyllistä aivan kaikille nuorille, myös niille, joille joidenkin uskonnoksymysten miettiminen ei juuri nyt ole päällimmäisenä mielessä.

Mika Bergman

Mikä on kutsumus?

Arkikielessä sanalla ‘kutsumus’ tarkoitetaan usein työtehtäviä, joihin henkilö kokee suurta sisäistä paloa. Töitä, joiden ajatellaan edellyttävän tällaista intoa, saatetaan nimittää kutsumusammateiksi.

Hengellisessä merkityksessä kutsumus tarkoittaa kuitenkin eri asiaa. Se merkitsee yksinkertaisesti sitä asemaa tai tehtävää, jossa palvelemme lähimmäistämme. Mikä tahansa tehtävä, jossa toimimme Jumalan käskyjen mukaisesti lähimmäisemme hyväksi, on kutsumus. Kutsumus ei siis kuulu vain tietyille ihmisille, vaan jokaisella meistä on oma kutsumuksensa. Itse asiassa meillä voi olla niitä useita.

Konkreettisia kutsumuksia nuoren elämässä ovat opiskelu, perhesuhteet ja mahdolliset kesä- tai muut työt. Opiskelu palvelee lähimmäistämme, koska se valmistaa tuleviin työtehtäviin ja kansalaisena toimimiseen yhteiskunnassa. Perheessä nuori kunnioittaa lapsena vanhempiaan ja tällä tavalla palvelee heitä neljännen käskyn mukaan. Töissä ollessa olemme mukana tuottamassa tavaroita tai palveluita, joita lähimmäisemme voi käyttää hyödykseen.

Kutsumuksen kautta saamme olla Jumalan työvälineinä maailmassa. Jumala rakastaa luomakuntaansa ja osoittaa sen jakamalla hyvyttään luoduilleen. Tässä hän käyttää ihmisiä välikappaleinaan. Kun toimitamme niitä tehtäviä, jotka meille on uskottu, toimimme Jumalan rakkauden välittäjinä ja hänen hyvän tahtonsa toteuttajina. Erilaiset kutsumukset ovat siis ikään kuin kanavia, joiden kautta Jumala vuodattaa hyviä lahjojaan maailmaan.

Toimiminen kutsumuksessa on Jumalalle mieluisa hyvä teko. Tavalliset arkiaskareetkin ovat todellisuudessa Jumalan palvelemista! Tämä tuo mielekkyyttä ja iloa tylsäänkin työhön. Se myös muistuttaa siitä, että Jumala on läsnä koko elämässämme, sen kaikissa asioissa ja tilanteissa.

Vesa Hautala

Mitä uskonpuhdistus merkitsisi tänään

Oli aikanaan aivan valtava Jumalan ihme, että uskonpuhdistus saattoi tapahtua niin suuressa laajuudessa. Niissä maissa, missä se tapahtui, ei ollut periaatteellista puhtaan evankeliumin vastustusta eikä paavin arvovalta ollut sitä luokkaa kuin niissä toisissa maissa, joissa uskonpuhdistus ei lähtenyt toteutumaan tai missä se väkivalloin tukahdutettiin.

Nyt sen sijaan ei voida odottaa samanlaista ilmiötä ns. luterilaisissa kansankirkoissa. Ensinnäkin merkittävä osa niiden jäsenistä on aktiivisia jumalankieltäjiä, joista monet ovat vaikutusvaltaisissa asemissa kansan mielipiteen muokkaajina ateistiseen suuntaan. Toiseksi papisto ja muut teologit ovat liberaaliteologian hapattamia. Kolmanneksi tavallinen kansa on korkeintaan yleisuskonnollista ja elää säännöllisen seurakuntaelämän ulkopuolella. Neljänneksi herätyskristillisuus on paljolti karismaattista eikä käsitä todellisten armonvälineitten merkitystä. Viidenneksi myös monia raittiimpia uskovia vaivaa kirkollinen lumous. Sen voima on mahtava.

Jumala on tietysti kaikkivaltias. Hän ottaa kuitenkin palvelukseensa parannuksen kautta. Hän ei käytä Kirkossaan niitä, joille hänen sanansa ei kelpaa työväliseksi. Jumala ei osoita kaikkivaltiutensa käyttämällä suuria

joukkoja asiassaan, vaan usein hän osoittaa sen toimien harvojen kautta. Elia joutui toimimaan aluksi yksin, vaikka toki Jumalalla oli hiljaisensa kansan syvissä riveissä. Athanasios oli yksin. Luther pääsi vasta kovien taisteluiden kautta evankeliumin tuntemiseen ja joutui aloittamaan uskonpuhdistuksen aivan yksin.

Uskonpuhdistus on lukumäärästä riippumatta niillä ja lähtee niistä, jotka uskovat evankeliumin ja pysyvät Raamatun sanassa. Evankeliumi on taas sanoma Kristuksen Jeesuksen valmiista syntien sovitukselta ja siihen perustuvasta ilmaisesta, siinä tarjolla olevasta syntien anteeksiantamisesta. Se otetaan vastaan yksinomaan uskolla ilman minkäänlaisia tekoja ihmisen puolelta. Samalla on muistettava, ettei evankeliumi ole Jumalan voima pelastukseksi mistä tahansa Jeesuksesta, vaan Jumalan Pojasta, joka lunastuksemme tähden tuli ihmiseksi neitsyt Mariasta, mutta joka jumaluutensa puolesta on aina ollut yhtä olemusta Isän ja Pyhän Hengen kanssa yhtäläisessä kirkkautudessa ja valtasuuruudessa.

Mitä siis uskonpuhdistus merkitsisi meidän oloissamme?

– Se tarkoittaisi Raamatun arvovaltan tunnustamista ja sen panemista järjen ja ihmisauktoriteettien arvovaltan tilalle.

– Se tarkoittaisi uskosta vanhurskauttamisen rakentamista yksin Kristuksen työlle ja siihen perustuvalla, jo tapahtuneelle yleiselle vanhurskauttamiselle.

– Se tarkoittaisi sitä, että pidämme syntien anteeksiantamisen välineinä kaikkia armonvälineitä, sanaa, kastetta, rippiä ja ehtoollista, niistä mitään hylkäämättä.

– Se tarkoittaisi sitä, että tunnustaudumme Raamatun yksin uskosta -periaatteeseen, joka asettaa vanhurskauttamisen riippuvaksi yksin Kristuksen työstä ja sulkee siitä pois kaikki ihmisen omat työt ja asennoitumisen, toisin sanoen kaiken sen, mikä on ihmisperäistä. Jumala lukee jumalattoman vanhurskaaksi.

– Se tarkoittaisi armonvälineiden yksinvaikuttavuutta uskon syntymisessä ja säilyttämisessä ilman ihmisen myötävaikutusta. Tämä taas tarkoittaa sitä, että Jumala yksin vaikuttaa uskomissa, milloin ja miten hän haluaa eikä niin kuin ihminen haluaa.

– Se tarkoittaa uskollista evankeliumin julistamista sen puhtaudessa ja täyteydessä ilman inhimillisiä lisiä ja kommervenkejä.

Tällainen toiminta levittää siunausta, pelastaa sieluja, antaa autuuden ilon ja avaa lohdulliset iankaikkisuusnäköalat.

Markku Särelä

Todistajan puheenvuoro

Kansankirkon sisällä toimivat ns. konservatiiviset tahot ovat lähes yhtä mieltä siitä, että kirkon tila on kaoottinen. On luovuttu niin monesta kristinuskon opinkohdasta, jotka ovat perusteena koko uskolle.

Samaan hengenvetoon he kuitenkin puolustelevat olemassa olevaa tilannetta sillä, että heillä on toimintamuotonsa oppositiossa ja se riittää ainakin nyt toistaiseksi. Waltherin kirkko-opillisia teoksia on mainostettu mm. Concordian julkaisuissa. Vakavasti he eivät kuitenkaan näitä opetuksia ole ottaneet. Luther-säätiö puolestaan perustelee toimintaansa sillä, että Waltherin opit olivat aikaan ja paikkaan sidottuja puheenvuoroja eivätkä edusta totuutta kaikilta osin. Tä-

män ajatusmallinhan toivat jo aikoinaan esiin historiallis-kriittiset Raamatun tutkijat. Tämä on vain hieman jalostetumpi muoto. Tämän ajatusmallin juuret ovat epäuskossa. Tältä pohjalta voisimme yhtä hyvin sanoa, että Lutherin ja muiden puhdasoppisten kirjoitukset olivat vain oman aikansa tuotetta. Jos tätä ajatusmallia seurataan johdonmukaisesti, voidaan yhtä hyvin sanoa, että apostolit ja lopulta itse Vapahtaja kertovat vain aikaan ja paikkaan sidottuja epätotuuksia. Onneksi Jumala on suuri ja vapauttanut tällaisen syntisäkin näistä ajatuksista ja johdattanut STLK:n yhteyteen, jossa armon evankeliumia saan kuulla puhtaana.

Veli-Matti Salo

Herra kesän kauniin soi

*Herra kesän kauniin soi,
metsät, niityt vihannoi.
Helkkyy riemusävelet,
kukkii pensaat, penkeret.*

*Siunaa, Herra armainen
sadot tarhain, peltojen.
Estä turmat, tuhosäät,
kuivuus, tulvat, tuulispäät.*

*Karjat siunaa laidunten,
kalat virtain, järvien.
Suo, ett' kukin saapa on
työstään runsaan palkkion.*

*Anna paistaa armos' sään,
Jeesus, sieluun synkeään.
Vihan viimat vaimentain,
synnin roudat sulattain.*

*Anna suvi autuuden
sieluun koittaa kaunoinen.
Anna hengen uudistus,
Vapahtajan tuntemus.*

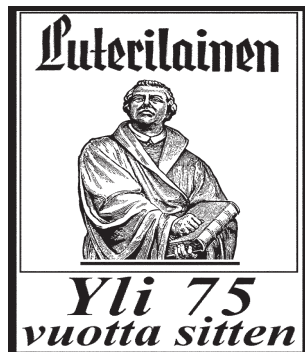
*Anna usko elävä,
että hyvä hedelmä
kasvaa seurakunnassas'.
Siunaa uskovaisias'.*

*Kun on syksy ehtinyt,
korjaa vilja kypsynyt.
Korjaa kansas' kunniaan
riemuun taivaan kesämaan.*

Tämä runo on peräisin Virpi Apposen jäämistöstä. Siinä ei ole kuitenkaan hänen tekijän merkintäänsä. Se voidaan laulaa joko sävelellä *Tiedän paikan armahan* tai *Kiitä Herraa sieluni*.

Pysy Raamatun opissa

Nykyaikana vieroksutaan sanaa “oppi” hengellisistä asioista puhuttaessa taikka kirjoitettaessa. Sanotaan esim. näin: “Elämä on tärkeämpi kuin oppi. Emme saa teljetä ihmisiä ahtaan opin karsinaan. Se vain orjuuttaa ja synnyttää taistelua ja erimielisyyttä ehkäisten siten Jumalan valtakunnan leviämistä.” Kun ei tahdota pitää kiinni määrätystä Jumalan sanan opista, joudutaan vähitellen tunnustamaan melkein mikä ajatuskanta tahansa jollakin tavalla totuuteen kuuluvaksi. Siten voi esim. saman seurakunnan taikka kirkkokunnan keskuudessa olla montakin uskonnollista suuntaa, jotka ovat eri mieltä kaikkein tärkeimmissä kysymyksissä, mutta joista kuitenkin lausutaan, että ne sopivalla tavalla täydentävät toisiaan. Niin tulee kristinuskon totuudesta kummallinen venyvä käsite, johon mahtuu mitä tahansa, vaikkapa Kristuksen jumaluuden kieltäminen. Siten joudutaan loppujen lopuksi myöntämään, ettei olekaan mitään ehdottoman varmaa, vaan että kaikki on suhteellista ja kehityksen alaista. Siten voidaan puhua esim. nykyajan evankeliumista, joka olisi ikään kuin muunnos taikka lievimmin sanoen jalostus siitä vanhasta evankeliumista, jota apostolit julistivat. Tämä on äärettömän vaarallista. Jollekkin pitää tiukasti kiinni siitä, että on olemassa “Jumalan meidän Vapah-tajamme oppi”, joka on horjumaton ja ijäti pysyvä, joudumme hiekkaperustukselle, jolla emme voi säilyä. Vain sikäli on seurakunnallakin taikka

Luterilainen toukokuu 1926

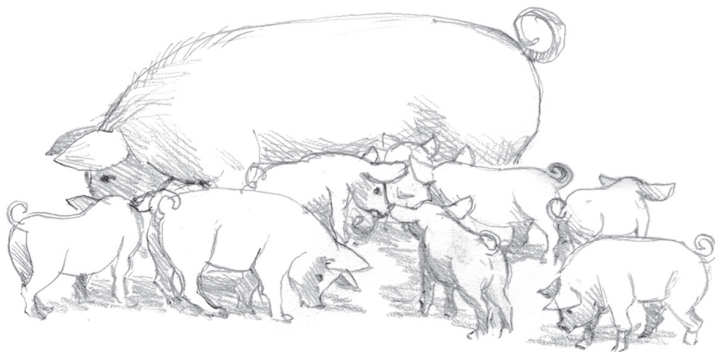
kirkkokunnalla merkitystä Jumalan silmissä, mikäli se pysyy Jumalan sanan opissa. Otamme Raamatusta sellaisia paikkoja, joissa puhutaan tuosta opista.

Room. 16:17: “Mutta minä kehotan teitä, veljet, pitämään silmillä niitä, jotka saattavat aikaan erimielisyyttä ja pahennusta vastoin sitä oppia, jonka te olette oppineet; vetäytykää pois heistä.” Paavali puhuu siitä opista, jonka roomalaiset olivat oppineet. Mikä se oppi oli? Varmasti se oli sopusoinnussa sen kanssa, mitä Paavali kirjoittaa kirjeessään roomalaisille. Pääkohtana siinä oli sen pelastuksen ja sovinnon julistus, joka oli tapahtunut Jeesuksen kautta. Tavattoman tärkeänä Paavali pitää tuo opin puhtaana säilymistä roomalaisten keskuudessa. Hän kehottaa heitä vetäytymään pois, eroamaan sellaisista, jotka saavat aikaan pahennusta ja erimielisyyttä vastoin tuota oppia. Niin on vieläkin tehtävä. Niistä on erottava, jotka väärentävät Jumalan sanan oppia. (jatkuu)

Erkki Penttinen, Luterilainen toukokuu 1926, otettu Kansalliskirkon lehdestä “Auttaja” 1925 N:o 31

Lapsille
*Millaista oli
 Lutherin kodissa*

Uskonpuhdistaja Martti Lutherilla oli viisi lasta. Ne olivat hänen suuri ilonsa. Joka aamu Luther piti kotihartauden. Hän lausuu: “Kun nousen aamulla ylös, rukoilen lasten kanssa kymmenen käskyä, uskontunnustuksen, Isämeidän ja lisäksi jonkin psalmin.” Luther myös kuulusteli lapsiltansa ja välttänsä katekismusta ja teki heille sen johdosta kysymyksiä.

Itäisin Luther kertoi itse sepittämiään satuja ja julkaisi niistä pienen kirjankin. Satuihin liittyi aina jokin tärkeä opetus.

Luther oli hankkinut myös kotinsa lähellä olevia rakennuksia ja niihin kuuluvia maita. Oli lehmiä, sikoja ja hevosiakin. Elämänsä lopulla Luther sai ostaa vielä veljensä maatilan. Hänen Käthe -vaimonsa viihtyi siellä hyvin. Lapsetkin pääsivät näkemään aitoa maalaiselämää.

Vieraat viihtyivät Lutherin kodissa ja viettivät iltaa hyvän ruoan, kuten metsänriistan, pariissa. Luther itse söi varsin vähän ja meni nukkumaan jo kello 9. Kerrotaan, että hänen piti saada nukkua hyvin ja runsaasti. Sitten hän jaksoi taas paiskia töitä.

Luther sai karjanhoidosta myös havaintokuvia saarnoihinsa. Kerronpa sinulle yhden. Hän vertaa perisyntiä emäsikaan. Ymmärrätkö, mitä se tarkoittaa? Sialle syntyy kerralla paljon pikku porsaita. Niitä voi olla toista kymmentä. Niin yhdestä siasta voi muutamassa vuodessa kehkeytyä suuri sikalauma. Samoin perisynti saa aikaan monia pahoja ajatuksia ja vääriä tekoja. Se on suurin ja pahin synti. Sitä emme voita omilla teoillamme. Mutta Kristus on sen voittanut ja sovittanut.

Markku Särelä

Kaksi 200-vuotismuistoa

Luterilaisen uskonpuhdistuksen ja puhdasoppisuuden ajan jälkeen tapahtui kirkossa kahdella taholla mullistavia, kauaskantoisia asioita. Nämä alueet olivat teologia ja elämä.

Järkeisoppi eli rationalismi tunkeutui teologiseen koulutukseen. Raamatun sai väistyä opin ratkaisijan ylimmältä paikalta. Sen tilalle tuli turmelunut ihmisjärki, mitä hienosti kutsutaan tieteeksi. Rationalismi oli vaikuttanut myös ulkonaisen viran korostamiseen ja yleisen pappeuden toiminta-alueenaventumiseen.

Kirkon järjestyksellisen seurakuntaelämän sotki taasen pietismi. Se oli moninainen, sisäisestäikin ristiriitainen ilmiö. Sille oli ominaista selkeän opillisuuden vastustaminen ja elämän painottaminen opin kustannuksella. Se avasi ovet opilliselle vapaudelle eli monioppisuudelle. Samalla se mursi yleisen pappeuden ja seurakuntatoiminnan ja saarnaviran terveelliset rajat. Pietismi painotti kristillisyyden esiin tulemistä yksittäisen ihmisen yksityiselämässä, mutta uskovan oikea suhde seurakuntaansa ja paimeneensa ja päinvastoin jäi taka-alalle. Kirkkolaitos yritti hoitaa tilannetta kielloilla (konventikkeliplakaatti), mutta ei teemmällä opillista ja hengellistä parannusta, kuten olisi pitänyt.

Fredrik Gabriel Hedberg, joka syntyi 15.7.1811, pääsi herännäisyyden epäselvän ja väärän opetuksen keskeltä autuuden asian oikeaan ymmärtämiseen Raamatun ja Lutherin te-

osten avulla. Kysymys oli erityisesti kahdesta opista, vanhurskauttamisesta ja pelastuksen omistamisesta. Kirkkokysymyksessä hän tuki tunnustuksellisten seurakuntien syntyä Saksassa ja Ruotsissa. Suomessa sen sijaan kirkollisissa asioissa hänen taistelunsa rajoittui siihen, että hän itse sai julistaa. Taka-alalle jäi se, mitä kirkko kirkkona opettaa. Hän myös erehtyi iloitsemaan kirkkolakimuutoksen (1869) lopputuloksesta havaitsematta, että se todellisuudessa teki lailliseksi beekiläisen väärän vanhurskauttamisopin Suomen kansankirkossa. Hedbergistä ei varsinaisesti tullut uskonpuhdistajaa, vaan herätysliikkeen johtohahmo. Huolimatta paljosta hyvästä ja iloittavasta hän jätti evankeliselle suunnalle kansankirkollisuuteen mukautuessaan sellaisen esikuvan, jota seurattaessaan se vähäisen hapatuksen lain nojalla menettää jatkuvasti suolaansa ja varsinkin parasta aarrettaan, oikeaa vanhurskauttamisoppia.

C.F.W. Walther syntyi Saksissa 25.10.1811 ja suoritti varsinaisen elämäntyönsä Yhdysvalloissa Missourisynodin pastorina, professorina ja kirkon johtajana. Hänessä yhdistyivät raamatullinen opillisuus ja terve hengellinen elämä. Hän oli sydäimestään aito luterilainen. Hän ei pyrkinyt ainoastaan herättelemään kuulijoihtaan synnin unesta kääntymykseen ja uskoon, vaan hän myös ohjasi heidät luterilaiseen seurakuntaelämään saamaan asianmukaisen sielunhoitonsa.

Waltherin ei tarvinnut toimia yksin, vaan Jumala antoi hänelle kollegoja. Heillä oli työssään suuri Jumalan siunaus, joka säteili laajalle paitsi Yhdysvaltoihin myös muualle maailmaan. Tunnustuksellisia seurakuntia ja kirkkoja syntyi Eurooppaan, Australiaan ja Etelä-Amerikkaan, paljolti Missouri-synodista riippumatta. Ne löysivät nopeasti toisensa, ja niiden kesken vallitsi lämmin, eheä uskonveljeys. Yhdysvalloissa neljä kirkkokuntaa, Missourisynodi, Wisconsinisynodi, Slovakilainen synodi ja Norjalainen synodi, saattoi todeta opillisen yksimielisyyden. Ne muodostivat Pohjois-Amerikan Ev.lut. Synodikonferenssin vuonna 1872. Waltherilla oli merkittävä panos sen muodostumiseen. Hänestä tulikin sen ensimmäinen presidentti.

Tunnustuksellinen luterilaisuus on ollut kokonaisvaltaista kirkollista elämää koskettava ilmiö. Siinä teologia ja seurakuntaelämä ovat kulkeneet rinta rinnan. Sille teologia ei ole ollut itseisarvo, vaan tärkeä osa Kristuksen kirkolle säättämää opetustehtävää. Walther toimitti Baierin dogmatiikasta (*Compendium theologicum*) uudistetun ja korjatun laitoksen. Kirkko-opillisilla kirjoillaan Walther loi perustan tervehkeiselle, aidolle luterilaiselle kirkolliselle toiminnalle ja torjui aikansa romanisoivat suuntaukset. Hän palautti Kristuksen Kirkon rivijäsenille heidän hengelliset oikeutensa. Waltherin Laki ja evankeliumi -kirja on käännöksenä päästänyt meidät suomalaisetkin hänen iltaluennoilleen ja

avannut monelle tien omantunnon rauhaan ja uskon selkeyteen. Saksankielisessä maailmassa Waltherin saarna- ja hartauskirjat ovat yhdessä Lutherin postillojen kanssa kirkastaneet Vapahtajan työtä ja avanneet tietä Raamatun oikeaan ymmärtämiseen. Waltherin käytännöllisen teologian oppikirja, *Pastorale*, loi pohjan vanhan Missourisynodin järjestyneelle ja siunaukselliselle seurakuntaelämälle.

Walther oli hyvin monipuolinen ja kaukokatseinen. Hän vaikutti ratkaisevasti teologisen korkeakoulun, kirkollisen lehden (*Lutheraner* 1844–), teologisen aikakauslehden (*Lehre und Wehre* 1855–), ja kirjakustantamon (*Concordia Publishing House*) syntymään.

Waltherin ja hänen hengenheimoilaistensa toiminta pelasti rationalismin ja pietismin suosta aidon luterilaisen kirkon. Nykyisin Waltherin perintö on valitettavasti suuresti hukattu. Rationalismi, pietismi, yltiöpietismi ja romanisoivat suuntaukset ovat paljolti vallanneet itselleen takaisin, mitä ne menettivät Waltherin ja muiden vaikutuksesta. Kuitenkaan Waltherin siunaus ei ole kokonaan loppunut. Lopullinen voitto on kuitenkin Kristuksen, sillä hän on Herra.

Tässä yhteydessä lie paikallaan mainita, että Franz Pieperin, Waltherin työnjatkajan, Dogmatiikan suomenoksen ilmestymisestä on kulunut 50 vuotta. Muistettava tapahtuma sekin!

Markku Särelä

Tapahtukoon Sinun tahtosi

*Tapahtukoon Sinun tahtosi, Herra,
Sinun tahtosi.*

*Älä anna minun määrätä, mitä tapahtuu,
miten ja milloin, tai miksi.*

*Tapahtukoon vain Sinun tahtosi,
oli se sitten sama
tai toinen kuin omani.*

*Anna minun luottaa lujasti siihen,
että Sinä haluat minulle lopulta pelkkää hyvää,
vaikka välillä tekeekin kipeää,
kun niin tiukasti vedät minua luoksesi.*

*Sinä olet luvannut pitää omistasi huolta.
Kanna Sinä minun murheeni.*

*Herätä minut Hengelläsi huomaamaan:
Sinä tiedät kaiken, jo etukäteen.
Sinä tunnet uskoni.
Tiedät, mitä tarvitsen
ja mitä kestäen.*

*Jo ennalta näet, miten käy,
mitä Sinulle uskossa vastaan,
jos näet hyväksi koetella uskoani
kuin kanaanilaista äitiä.*

*Lepattavaakaan liekkiä et tahdo sammuuttaa,
vaan saat sen palamaan kirkaammin.*

*Herrani, sinä tiedät kaiken.
Tapahtukoon siksi Sinun tahtosi.*

Nimim. Pisara

Uskonpuhdistusjuhla

*Lahdessa, Rajakatu 7
pyhäinpäivänä 5.11. 2011 alkaen klo 11*

Teema: Yksin Raamattu – uskonpuhdistuksen aina ajankohtainen periaate

11:00 Ehtoollisjumalanpalvelus. KN,EB.

Ruokailu

13:30 päiväjuhla

Hartaus Ps. 119:103–105 VH

“Ymmärrätkö myös, mitä luet?” (Apt. 8.30) MS

“Se sana seisoo vahvana” KN

“Ei katoa pieninkään kirjain” (Matt. 5:18) EB

Terveisiä ja ajankohtaisia asioita KN

Päätöshartaus Ilm. 14 MB

Haluatko kastetodistuksen kehystettynä?

*On suurenmoinen asia, jos lapsi saa kasvaa kasteen armon omistamisessa ja sen merkityksen käsittämässä. Tätä auttaa kastetodistuksen pitäminen esillä kodissa. Nyt on mahdollista jälkikäteen kehystää kastetodistus ja asettaa se seinälle näkyviin. Se voidaan myös kirjoittaa uudestaan siististi tätä tarkoitusta varten. Se puhuttelee myös vanhempia, muita omaisia ja vieraita. Voit ottaa asiassa yhteyttä Eeva Voimaan, joka on luvannut hoitaa asiaa.
[eeva.voima@gmail.com]*

Kastettu

Pyhässä kasteessa on Jumalan armon osallisuuteen otettu Viljo Kristian Helmer Armholt, syntynyt 5.8.2011, kastettu 3.9.2011 Tampereella. *“Kaikki te, jotka olette Kristukseen kastetut, olette Kristuksen päällenne pukeneet.”* (Gal. 3:27)

Lastenkirja kirjastoihin

Lastenkirja **Tuula Matikainen Paavali pakanain apostoli** (ISBN 978-951-9318-65-3) on julkaisijan toimesta postitettu lahjoituksena kaikille Suomen kirjastoille. Toivomme siitä olevan monille siunausta.

Avioliittoon vihitty

Tampereen Tunnustuksellisen Luterilaisen Seurakunnan jäsen Janne Tapani Saari ja Mari Pauliina Arvola on vihitty avioliittoon 18.6.2011 Tampereella.

Tampereen Tunnustuksellisen Luterilaisen Seurakunnan jäsen Paula Marika Lehtonen ja Markus Mikael Katara on vihitty avioliittoon 18.6.2011 Ylöjärvellä.

“Aviosäädyn parasta / Sä katsot, Isä taivaan, / Suot perheelle sä onnea, / Suot virvoitusta vaivaan, / Kun vain sua avuks huudetaan / Ja nimehesi turvataan. / Se armoas on Herra. (VK 1938 252:6)

Iltahartaus

Radio YLE 1 ti 29.11. klo 18.50, pastori Kimmo Närhi

Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko

Helsinki, Fabianinkatu 13 A 1: *Jumalanpalvelukset* sunnuntaisin klo 11. HPE 16.10. ja 13.11. Ei jumalanpalvelusta 6.11. *Pyhäkoulu* su 2.10., 9.10., 23.10., 30.10. ja 20.11 klo 10.15. *Raamattutunti* joka torstai klo 19. Aiheena Ilmestyskirja.

Hämeenlinna, Saaristenkatu 22. *Jumalanpalvelus* su 2.10 (HPE) klo 14, 13.11. klo 16 ja 27.11. (HPE) klo 14.

Joensuu jumalanpalvelus (HPE) ke 16.11. ja to 8.12. klo 18.

Jyväskylä. *Jumalanpalvelukset* 8.10. 2011 klo 16:00 jumalanpalvelus Brockwelleilla, Tyypäläntie 8 C 19. 29.10. 2011 *jumalanpalvelus* ja HPE klo 18:00 Rantasilla Kivääritehtaank. 12 A 26 (KN ja EB). *Raamattutunnit* joka maanantai klo 18.30 Keisaloilla Emännäntie 10 K 14 (EB). Tiedustelut past. Edward Brockwell, puh. 050-4331100 ja sähköposti ebrockwe@gmail.com

Kokkola *jumalanpalvelus* (HPE) to 17.11. ja pe 9.12. klo 18 (KN).

Kuusankoski, Kettumäentie 2: *Jumalanpalvelus* su 9.10. ja la 17.12. (HPE). *Raamattutunti* ke 9.11. Kaikki tilaisuudet klo 14 (KN).

Kyyjärvi, 29.10.2011 klo 13 (HPE) Martti Lehtolalla (KN). 12.11. klo 13 Elma Murrolla. (EB)

Lahti, Rajakatu 7: *Jumalanpalvelukset* sunnuntaisin klo 10. HPE 11.9., 9.10. Ei jumalanpalvelusta 6.11. *Raamattutunti* ke 12.10. ja to 27.10. klo 17. *Uskonpuhdistusjuhla* la 5.11. alkaen jumalanpalveluksella (HPE) klo 11. Päiväjuhla ruokailun jälkeen.

Pori, Marttala, Valtakatu 7. *Jumalanpalvelus* la 22.10. ja 26.11. (HPE) klo 17 (KN).

Suolahti. 4.12.2011 klo 13 *adventin jumalanpalvelus* Leppäsillä Kuhnamonranta 5.

Tampere, Marttala, Hämeenpuisto 39 A. *Jumalanpalvelus* joka sunnuntaisin klo 14 alkaen 2.10. (Poikkeus: su 6.11. ei ole tilaisuutta.) HPE 30.10. ja 20.11. Ehtoolliskirkot pitää KN, muut eri pitäjät vaihdellen.

Turku, Vähä-Hämeenkatu 12. *Jumalanpalvelus* su 23.10. ja 18.12. (HPE) klo 16. (KN)

Tyrnävä, *Jumalanpalvelus* (HPE) pe 18.11. klo 15.30. (KN)

Vaasa, Marttala, Raastuvankatu 3 D, *jumalanpalvelus* (HPE) la 1.10. 19.11. klo 11 ja 10.12. **klo 17.** (KN)

Muualla pyyntöjen ja sopimuksen mukaan.

Kaikki sydämellisesti tervetulleita!

Yhteystiedot:

Pastori Kimmo Närhi,
Rajakatu 7, 15100 Lahti,
puh. 03-7823097, 040-7567659,
Sähköposti:
kimmo.narhi@luterilainen.com
Pastori Edward Brockwell,
Tyypäläntie 8 C 19, JYVÄSKYLÄ.
Puh. 050-4331100 ja sähköposti
ebrockwe@gmail.com
STLK:n verkkosivut:
www.luterilainen.com

Sisällys:

Usko ja teot, Martti Luther.....	270
Kuinka yksin olemme uskonpuhdistuksen asialla, MS.....	271
Luterilainen tunnustus ja rauha Jumalan kanssa, KN.....	273
Rauha Jumalan kanssa, EB.....	274
Tehkää parannus, VH.....	276
Raamattu elämän ja opin ylin ohje Kristuksen Kirkossa, MB	277
Nuoren kannattaa mennä uskonpuhdistuksen alkulähteille, MB.(Nuorten palsta) ..	278
Mikä on kutsumus? VH (Nuorten palsta).....	279
Mitä uskonpuhdistus merkitsisi tänään, MS.....	280
Lukijan kynästä.....	282
Herra kauniin kesän soi	283
Pysy Raamatun opissa, EP, Yli 75 vuotta sitten.....	284
Millaista oli Lutherin kodissa, MS (Lapsille).....	285
Kaksi 200-vuotismuistoa, MS.....	286
Tapahtukoon Sinun tahtosi, Pisara.....	288
Ilmoituksia ja toimintatietoja.....	289-291
Kansi: Martti Luther, Kimmo Pälkkö	

Seurakuntien tilinumeroita: Tampere: 570002-240523. Helsinki: 127030-18973.

Luterilainen -lehti : 800017-303309

Kirkkokunta: 1) 220518-21559. Pyydetään merkitsemään viitenumeroit seuraavasti: kotimaan työ 70302, ulkolähetys 75006, opintorahasto 75103, lahjoitukset Luterilaiselle 54108. 2) Tilit/ kirjamyynä 800018-1477085

Luterilainen-lehti ilmestyy kerran kuussa, kolme kaksoisnumeroa.

Julkaisija: Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko.

Tilaushinta 2011: Kotimaassa 25 e vuosikerta, ulkomaille 35 e

Toimitus: Vt päätoimittaja: Markku Särelä, Siitamaja 36, 35300 ORIVESI.

Puh. 040-5200579. Sähköposti: markku.sarela@kolumbus.fi

Avustajia: Tuula Matikainen (Vesa), Kimmo Pälkkö (taitto, kuvitus)

Tilaukset, maksut, osoitteenmuutokset yms. os.:

Luterilainen c/o Leena Särelä, Ullanmäentie 11 A 11, 02750 Espoo,

Sähköposti: leena.sarela@luukku.com

Luterilainen-lehden pankkitilin numero: 800017-303309.

Kirkon internet-sivut: www.luterilainen.com